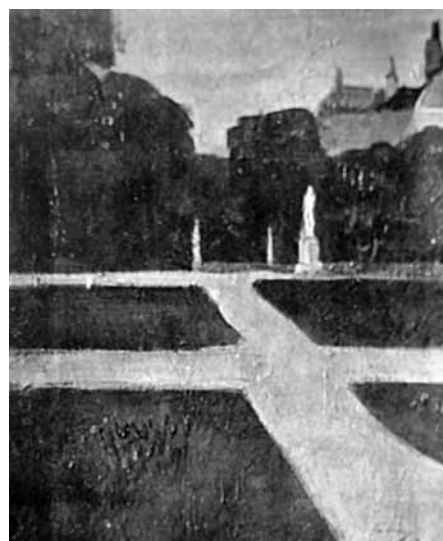

Gulácsy Lajos: Tavasz a Campagnán, 1903-1904, Hermann Ottó Múzeum, Miskolc

Gulácsy Lajos: Csónd a parkban, 1907 körül, lappang

Gulácsy Lajos: Zárda környéke, 1905 előtt, magántulajdon

118.

GULÁCSY LAJOS (1882-1932)

Templomkert, 1904-1906 között

Olaj, vászon, 67x45,5 cm

Jelezve jobbra lent: Gulácsy L.

Hátoldalon autográf felirat: Gulácsy Lajos

Kezdő ár: 16 000 000 Ft / 56 140 EUR

Becsérték: 30 000 000 - 40 000 000 Ft
Estimated value: 105 263 - 140 351 EUR

PROVENIENCIA:

- korábban zilahi magántulajdonban

„A festmény datálása a stílusanalógiák alapján az 1904–1905 körüli időszakra tehető, mely Gulácsy Lajosnak az 1902–1906 között kijelölhető első alkotói periódusának második felébe tartozik. Ekkorra már fiatal kora ellenére évek óta rendszeres kiállító, túl van a pályakezdő évek bizonytalanságain. Már 1902-től rendszeresen jár Olaszországba, választott hazájába, amihez – leszámítva néhány hónapos párizsi tartózkodását – az első világháborúig hűséges marad. A legtöbb műkritikus azonban csak az 1907-es, Márfy Ödönnel közösen rendezett, Uránia-beli kiállításától kezdve foglalkozik részletesebben művészetével.

A Gulácsy-életműnek ebben a periódusában a tájképeken a korai szecessziós és preraffaelita vonások fokozatosan fellazulnak, feltehetően az egyre rendszeresebbé váló olaszországi utaknak köszönhetően a művek világosabbak, levegősebbek lesznek és egyre bátrabbá válik a festői eszközök használata. Még megőrződik a kontúros, sziluettes vonalhasználat, de árnyékfoltokkal tompítva, a tájkompozíciók pedig egyre összetettebb, merészebb térkonstrukciókat mutatnak. Ugyanakkor 1905 körül fellép az életműben egy konstruktívabb tendencia is, melynek hatására a kompozíciót kisebb mezőkre bontják a szerkezeti elemek, pontosan úgy, ahogy esetünkben is megfigyelhető. A templom, kápolna, kolostor, vagy zárda motívuma kitüntetett jelentőségű volt Gulácsy Lajos számára, s ez nemcsak képzőművészeti alkotásain, de írásaiban is nyomon követhető.

A festményeken a templomtorony rendszerint egy előtérben zajló középkori jelenet háttérében bukkan fel, mint a Találkozás (Olasz mese), 1905-7, vagy a Dante találkozása Beatricével, 1906 körül című festményeken, ahol múltidéző szerepük van. A témaválasztás egyenesen következik számára az itáliai, elsősorban a Róma környéki vidék bensőségesse válásából, a művészet szakralizálásából, archaizáló hajlamaiból, amihez hozzájárulhatott még édesapja elvesztésének fájdalmas élménye is.”

/ részletek Marosvölgyi Gábor korábbi tanulmányából/

118